

[Tange.]

partiet er bange for at give ministre bemyndigelser i for stort et omfang.

Jeg mener også, at der kan rejses alvorlige bebrejdelser mod ministeriets embedsmænd, bl. a. at de mod bedre vidende har narret fiskeriministeren til at lovgive uden om folketinget. Jeg må sige, at jeg tager det som en selvfølge, at embedsmændene, der er specialister på området, har været klar over, at saltvandsfiskeriloven ikke gav den fornødne hjemmel til bekendtgørelserne. Var embedsmændene heller ikke klar over den manglende lovhjemmel, må man vist sige, at de ikke er deres plads voksen.

Selv om det er forkasteligt, at man med velberåd hu udsteder bekendtgørelser uden hjemmel, efter hvilke fiskerne kunne straffes og deres sildeladninger konfiskeres, forstår jeg imidlertid godt embedsmændenes tanker, idet de har tænkt, at der er ingen, der opdager det i farten, idet alle går ud fra som en selvfølge, at så vigtige bekendtgørelser havde hjemmel i loven.

Det, jeg imidlertid ikke kan forstå, og som har rystet mig mest, er, at dette tings medlemmer ikke reagerer, når et medlem fra denne talerstol gang på gang gør opmærksom på, at en minister er begyndt at lovgive uden om tinget. Ikke ét eneste medlem fra de øvrige partier har åbenbart gidet undersøge den alvorlige beskyldning, jeg fremkom med, idet enhver, der kan læse indenad, selv kunne gennemgå de lovbestemmelser, jeg henviste til. Navnlig de medlemmer, der er jurister, burde have gjort sig den ulejlighed at læse lovbestemmelserne igennem og enten have støttet mig, hvis de var enige, eller modsagt mig, hvis de var uenige med mig.

Jeg nægter at tro, at det var, fordi jeg er medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe, at ingen fra andre partier har reageret, men jeg håber, vi kan blive enige om, at det for fremtiden er folketinget og ikke embedsmændene og regeringen, der skal lovgive i dette land.

Den fg. fiskeriminister (*Erling Jensen*):

Venstres ordfører, hr. Karlskov Jensen, forespurgte, om dette havde været drøftet med fiskeriets organisationer. Det kan jeg besvare bekræftende. Der er jo tale om en situation, hvor fiskeriet selv ved flere lejligheder har gjort opmærksom på, at der burde

gennemføres mindre vidtgående reguleringer på nationalt område, når vi selv havde protesteret mod fællesforanstaltninger internationalt set, og efter at dette lovforslag har været formuleret, har man orienteret fiskeriets organisationer om det.

Det er sandsynligt, at man under udvalgsbehandlingen vil møde fiskeriets organisationer med nogle enkelte synspunkter, men jeg tror at kunne sige, at fiskeriets organisationer er interesseret i at få gennemført tankegangen bag dette lovforslag.

Hr. Erlendsson opfordrede til at ændre udtrykket „efter forhandling“. Jeg skal videregive det til min kollega, men jeg må have lov til at understrege, at det nuværende udtryk svarer nøje til den i øvrigt i saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, indeholdte bestemmelse angående fastsættelse af ændringer i fredningstider, og det er ikke mit indtryk, at fiskeriets organisationer har ment at have vanskeligt ved at forhandle sig til rette, fordi der står „forhandling“ og ikke „indstilling“. Men det er klart, at det vil indgå i udvalgsarbejdet. Min umiddelbare vurdering er, at man skal fastholde den samme forhandlingsmulighed, som fiskeriet har arbejdet med i en årrække inden for spørgsmålet om fredningstider.

Hr. Tange havde nogle meget skarpe betragtninger om ikke tilstedeværende embedsmænd, og de var endog så skarpe, at han mente, at disse embedsmænd havde handlet imod bedre vidende. Det er en usædvanlig påstand fra dette ting, og den bliver ikke rigtigere af, at det er hr. Tange, der fremfører den. Det er rigtigt, at fiskeriministeriet har fastholdt, at selv om saltvandsfiskeriloven i almindelighed kun gælder på dansk fiskeriterritorium, så indeholder lovens § 22, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter fisk under de fastsatte mindstemål eller fredede fisk ikke må landes, sælges, udbydes, holdes om bord, opbevares eller forsendes. Denne fortolkning af saltvandsfiskeriloven er ikke ny, men har været brugt tidligere og ikke været betvivlet tidligere.

Nu har vi altså fået hele denne meget omfangsrige debat, som i dag interesserede hr. Tange så meget, at han mig bekendt ikke med ét ord interesserede sig for det lovforslag, vi har første behandling af, men kun for noget tidligere. Jeg har lidt svært ved at se andet, end at også fremskridtspartiet, hvis